

L'APOST

Exposició **Dimensions** de Miquel Fort Garsavall

Del 5 d'abril al 6 de maig del 2018

Al Pati del Palau de la Diputació
Passeig de Sant Antoni, 100 - Tarragona
Tel. 977 296 605

Horari: dl a dv, de 9 a 21 h;
ds, de 9 a 13 h i de 17 a 21 h,
festius d'11 a 14 h.

www.dipta.cat/exposicions

1

Dimensions de Miquel Fort Garsavall

L'APOST

ÍMPETU 26x32.5x39 3-1986/4-2015

DHARMA 35x35.5x150 6-2016

L'APOST

FLUCTUACIÓ

L'APOST

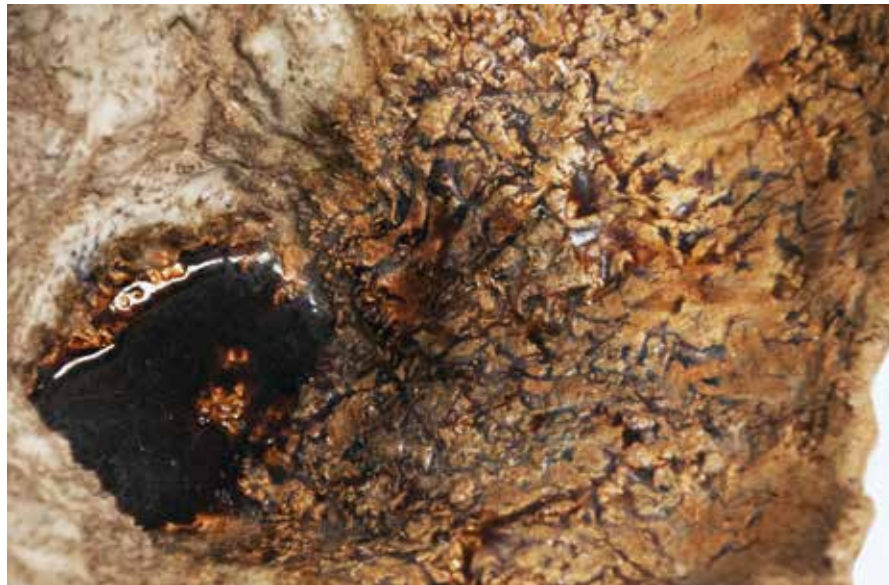
LUZE 39x23x23 2015

HUMILITAT 75x50x45 6-2017

METAFÒRIC 37x25x27 8-2016

FORNADA AFRICANA

6

Dimensions

Argila, fang, llim, palla, són diverses denominacions d'un dels materials més antics que mai ha utilitzat la humanitat, un element universal. En aquest concepte també s'inclou el de terra. De tots els que s'utilitzen en el món de l'art és també el més humil -gens rutilant- i el més econòmic: n'hi ha arreu.

Per a Miquel Garsavall té un gran valor perquè és el principi que dia a dia li permet fer volar la imaginació. A la terra és on troba l'essència de la seva química. El Miquel podria ser un alquimista contemporani, potser ho va ser de debò en una existència passada... De fet, la química és fonamental per donar color a les seves composicions i per connectar amb les propietats de l'argila.

Els alquimistes pretenien transmutar la matèria i aconseguir l'elixir de la vida. És exactament el que fa ell, convertir una vulgar massa de fang en una peça per ser admirada; aquella massa que arriba al seu estudi, de tonalitat terrosa, assoleix personalitat pròpia gràcies als efluvis coloristes de les seves mixtures. El seu treball no està exempt d'una certa mística, les successives actuacions per les quals passa el procés creatiu comencen en la percepció del mateix material -primer cal acaronar-lo i donar-li forma-, i acaben quan després d'hores d'intensa combustió es produeix l'exaltació de la flama i del color.

El Miquel no ha descobert res de nou, però hi ha posat imaginació. Els primers objectes d'ús quotidià ja eren de terrissa: àmfores, gerres, plats, olles i cassoles, i encara se'n fan. També ho eren els ungüentaris i els materials per a la construcció o decoració: rajoles, teules, totxanes i torretes, que han utilitzat les diverses cultures que ens han precedit i que també són vigents.

Els primers poblats neolítics s'edificaven amb una massa de fang mesclada amb palla en forma de totxo, assecada al sol. Grecs i romans utilitzaven el marbre i la pedra per als temples i edificis oficials, però els habitatges humils es continuaven alçant amb fang. Els musulmans el van utilitzar en forma d'alicat. La ceràmica es va continuar desenvolupant a les èpoques medieval i moderna, entre els segles xiv i xvii, a les nostres contrades, i eren nombrosos els obradors on es fabricaven peces de ceràmica: la proximitat de les mines de galena de Falset permetien obtenir fàcilment els minerals que proporcionaven els reflexos metàl·lics. A finals del segle xix el Modernisme va recuperar aquestes tècniques per construir façanes i decorar indistintament interiors i exteriors.

Miquel Fort Garsavall és un ceramista nascut a Reus a finals de la dècada dels anys cinquanta del segle passat, hereu d'una

família d'artesans; el seu pare era dissenyador i artesà marroquí, i els avis materns treballaven la ceràmica.

Els primers contactes amb aquesta tècnica els va fer amb el mestre irlandès Jack Salter, que cap als anys setanta es trobava a Reus. Entre 1980 i 1985 va estudiar Arts i Oficis a l'Escola Massana. En aquest període va tenir la "sort" -així ho manifesta- d'aprendre de grans mestres com Elisenda Sala -deixebla de Llorenç Artigas-, els germans Josep i Jordi Gumí, Susanna Gray, Quim Echevarria i Carles Silicke. També va contactar amb la ceramista Rosa Amorós i el pintor Josep Pinto, entre d'altres. Posteriorment va revalidar el títol amb el graduat en Arts Aplicades a l'Escola d'Arts i Oficis de Grau Superior de la Llotja.

Professionalment, ha treballat a la indústria ceràmica realitzant murals artístics, mosaics i altres dissenys, a més de col·laborar amb diversos artistes. També ha impartit docència de química aplicada a la ceràmica a l'Escola Can Masallera de Sant Boi, i seminaris de raku a la mateixa escola i a Riudellots de la Selva (Girona).

És membre del Grup Massana 1980-1985 i del Grup de Ceràmica Llotja. Ha estat convidat per l'Escola de Grau Superior Llotja al Concurs de Forn i Fornada Africana (2015).

Tot plegat, i els molts anys d'experimentació -els seus arxius guarden centenars de fitxes amb els resultats de les proves-, li han permès assolir una tècnica singular que "només" requereix els quatre ingredients que els pensadors hel·lènics ja van intuir: terra, foc, aigua i aire. Sense aquests elements la seva obra no seria possible. En les *Dimensions* que en resulten hi predominen les formes arrodonides, estimuladores dels sentits, sobretot els de la vista (colorisme), l'oïda (musicalitat) i el tacte (finesa-rugositat). Sense oblidar el sentit comú, que valora molt.

Trobem articles referents al seu treball a: *El Punt de Girona* (12-9-1984); *Arteguia*, núm. 43 i 45 (octubre de 1988 i gener de 1989); *Batik Basilea* (novembre de 1987 i novembre de 1988); *Diario Español* (13-11-1988); i *Diari de Tarragona* (21-8-2016 i 25-8-2016).

Exposicions:

A Santa Susanna (1984), Casa Rosa a Caldes de Malavella (1984), Escola Massana (1984), l'Aleixar (1986), les Borges del Camp (1988), Sala Arsènic a Girona (1989) i Centre de Lectura de Reus (2016).

Josep Fàbregas Roig
Universitat Rovira i Virgili
Centre de Lectura

TEMPORAL 43x37.5x21 1987

GESTANT 36x37.5x37.5 3-1986/12-2015

4

5

GARBULL 31x36x34 10-2015

REVERENT 29.5x334x26 5-1986/11-2015

AVENC 35x37.5x33 3-1986/11-2015

KAI 57.5x23x19.5 1988

FLUCTUACIÓ 35x37.5x33 3-1986/10-2015

FORNADA AFRICANA 2-1988

DHARMA 59x70x59 6-2017

BLANDESSA 31x31x24 3-1986/11-2015

VUIT 30x30x21 8-2016